

Lcjár : 2026.03.31.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
Fővárosi Törvényszék

Belváros-Lipótváros Bp. Főv. V. ker. Polgármesteri Hivatal	
IX	A - 1971 / 1
2026 MÁRC 16.	
Tárgy: a következő	
3.	db melléklet

Fővárosi Törvényszék
141.Bcü.20.093/2024/19.

A Fővárosi Törvényszék Budapesten, 2024. december 19. napján meghozta a következő

v é g z é s t:

A törvényszék megállapítja, hogy a 2022. november 15. napjáig szabadságvesztés büntetését töltő
Borca Robert-Gabriel

született Szászsebes, 1996. október 29. napján;
anyja neve: Lancrajan Maria;
lakcím: ismeretlen;
személyi azonosítója: 1961029014675;
román állampolgár;

elítélttel szemben Románia Szászsebesi Járásbíróságának a 2720/298/2018. számú ügyben 2020. július 21. napján kelt és a Gyulafehérvári Ítéltábla 630/2020. számú határozata 2020. október 8. napján jogerőre emelkedett 48/2020. számú ítélete **figyelembe vehető** és

- társtettesként elkövetett lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont]

miatt kiszabott 2 (kettő) év szabadságvesztésnek felel meg.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata fogház.

Az eljárás során felmerült 104.811, - (száznégyszer-nyolcszáztizenegy) forint büntügyi költség a Magyar Állam terhén marad.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s

Románia Szászsebesi Járásbírósága a 2720/298/2018. számú ügyben 2020. július 21. napján kelt és a Gyulafehérvári Ítéltábla 630/2020. számú határozata 2020. október 8. napján jogerőre emelkedett 48/2020. számú ítéletével Borca Robert-Gabriel román állampolgárt lopás bűncselekmény és személygépkocsi közúton, semmilyen típusú gépjárművezetői jogosítvánnyal nem rendelkező személy által történő vezetésének büntette miatt 2 év 9 hónap 10 nap szabadságvesztés büntetésre ítélte.

Az ítélet indokolása részletezte, hogy a román bíróság a lopás bűncselekmény miatt 2 év szabadságvesztést, míg az engedély nélküli vezetés bűncselekmény miatt 1 év szabadságvesztést szabott ki. A büntetés meghatározásánál az is rögzítésre került, hogy a bíróság az ítéletében elrendelte a Gyulafehérvári Járásbíróság 346/2016. számú, a Gyulafehérvári Fellebbviteli Bíróság 902/A/19.10.2016. sz. határozatával jogerőre emelkedett, lopás bűncselekmény miatt 1 év – eredetileg próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztés végrehajtását. Ezt figyelembe véve a Szászsebesi Járásbíróság a lopás bűncselekmény miatt kiszabott büntetés tartamát 2 év 4 hónapban állapította meg azzal, hogy a büntetés teljes tartama – az engedély nélküli vezetésre kiszabott büntetés román szabályok szerinti hozzászámításával - 2 év 9 hónap 10 nap.

HK. készült:

2026 MÁRC 16.

A Dévai Járásbíróság utóbb a 2021. március 30. napján kelt 323/2021. számú ítéletével a fenti büntetéseket – további határozatokban kiszabott szabadságvesztésekkel – összébüntetésbe foglalta, melynek tartamát 4 év 4 hónapban állapította meg.

A román igazságügyi hatóság tájékoztatása szerint a fenti összébüntetéssel meghatározott büntetést a terhelt 2019. december 10. napjától kezdte tölteni; a Nagyenyedi Járásbíróság a 848/2022. számú határozatával 2022. november 15. napján öt feltételesen szabadlábra helyezte.

A román bíróság 48/2020. számú ítélete a következő tényállás alapította meg:

„2017. 04. 06-án 16:30 óra körül Haller Adrian és Borca Robert Gabriel a semmilyen típusú gépjárművezetői jogosítvánnyal nem rendelkező Borca Robert Gabriel által vezetett AB028163 ideiglenes rendszámú FIAT DUCATO furgonnal megjelentek a Cilnic településhez tartozó „Sipote” nevű helyen, ahonnan több vasdarabot loptak el 1400 kg mennyiségben. Az elkövetőket a bűncselekmény elkövetése után azonnal elfogták, a lopott javakat pedig teljes egészében visszaszerezték és visszaszolgáltatták a sértett SC DN Agrar SRL-nek.”

A Kiskunfélegyházi Járási Ügyészség a B.95/2023/115. számú iratával indítványozta a tagállami ítélet megfeleltetését az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (továbbiakban EÜtv.) tévesen 45/A. pontját megjelölve, de tartalmában egyértelműen kifejtve, hogy a 111/A. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva, mivel a terhelt vonatkozásában a tagállami ítélet megfeleltetése esetén a folyamatban lévő magyar eljárásban a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) különös visszaesőkre vonatkozó szabályainak alkalmazása merülhet fel.

Az EÜtv. 111. § (3) bekezdése alapján a megfeleltetési eljárást a Fővárosi Törvényszék folytatja le.

A megfeleltetés alapja az EÜtv. 111/A.§ (1) bekezdés a) pontja. Ezzel kapcsolatban a törvényszék az alábbiakat is rögzíti. A megfeleltetési eljárás során a bíróság szigorúan a célhoz kötöttség mentén jár el. A kezdeményező ügyészség a kezdőiratban az EÜtv 45/A. pontjára hivatkozott. Ezzel kapcsolatban megállapítható, hogy az EÜtv. 45/A. pontot nem tartalmaz. Az ügyészi indítvány ugyanakkor a 2. oldal utolsó előtti bekezdésében egyértelműen kifejti, hogy a megfeleltetést a magyar eljárásban a tagállami ítéletre tekintettel figyelembe vehető különös visszaesői minőség okán kezdeményezi. A törvényszék álláspontja szerint a célhoz kötöttség szabályának szigorú értelmezése sem jelenthet pusztán formalizmust. A kezdeményező ügyészség nyilvánvaló elíráson alapuló hibás jogszabályi hivatkozása a tartalmi kifejtés mellett nem teszi kétségesé, hogy a Kiskunfélegyházi Járási Ügyészség valójában milyen célból kéri a tagállami ítélet megfeleltetését. Különösen igaz ez arra tekintettel, hogy - mivel az EÜtv. 45/A. pontot nem tartalmaz - nem is merülhet fel kétely, hogy esetleges más megfeleltetési cél szóba jöhet, mint amit a vádhatóság a kezdeményezés indokolásában részletesen kifejtett.

A Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pontja alapján visszaeső a szándékos bűncselekmény elkövetője, ha korábban szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, és a büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől az újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el; míg az a) pont szerint különös visszaeső az a visszaeső, aki mindkét alkalommal ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekményt követ el.

A Kúria BH2018. 75. számú döntése elvi élel mutatott rá, hogy a visszaesés megállapíthatóságához törvény által megkívánt időtartam a korábbi szándékos bűncselekmény miatt jogerős, végrehajtandó szabadságvesztésre ítélet időpontjával kezdődik és tart a büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől számított három évig. Ez alatt az időszak alatt megvalósított szándékos bűncselekmény elkövetője minősül visszaesőnek.

A tagállami ítélet jogerőre emelkedésének napjára, azaz 2020. október 8. és az ügyészség kezdeményezése alapján a magyar eljárásban vizsgált cselekmény elkövetésének időpontjára 2023. február 24. tekintettel a megfeleltetés célja kapcsán az EÜtv. 111/A.§ (1) bekezdés a) pontjára hivatkozás megalapozott.

A törvényszék továbbá megállapította, hogy az EÜ tv. 109. § (3) bekezdésében felsorolt – az ítélet figyelembevételét kizáró okok – a lopási cselekmény vonatkozásában nem állnak fenn, az EÜ tv. 111. § (2) bekezdése alapján a tagállami ítélet megfeleltetésére sor kerülhet.

Tekintettel az EÜ tv. 2. §-ban és a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 2. § (2) bekezdése alapján a törvényszék az elkövetéskor hatályos anyagi jogi normákat alkalmazta.

Az EÜ tv. 110/A. § (1) bekezdése alapján a magyar bíróságot határozatának meghozatalánál köti a külföldi bíróság ítéletében megállapított tényállás.

A Btk. 370. § (1) bekezdése alapján, aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el. A (2) bekezdés a) pontja szerint a büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha a lopást kisebb értékre követik el.

A Btk. 459. § (6) bekezdés a) pontja alapján e törvény alkalmazásában az érték ötvenezer-egy és ötszázezer forint között kisebbnek minősül; az ötvenezer-egy forintot el nem érő érték szabálysértés.

A törvényszék megállapította, hogy a tagállami ítélet tényállása a cselekmény vonatkozásában értéket nem tartalmaz. Ehelyett annyi került rögzítésre, hogy a terheltek 1400 kg tömegű vasat tulajdonítottak el. A tagállami ítélet indoklása szerint a „kárérték” meghatározására azért nem került sor, mivel az elfogásra tekintettel a cselekménnyel okozott kár megtérült, és a sértettek így további igényt nem terjesztettek elő. A bizonyítékok felsorolása – a tagállami szabályozás magyartól e körben nyilvánvalóan eltérő logikája okán - sem tartalmaz olyan iratot, mely a cselekménnyel okozott kár meghatározására utalna. A bíróság álláspontja szerint ugyanakkor az eltulajdonított vas mennyiségére – 1400 kg - tekintettel minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy az elkövetési érték a szabálysértési értéket meghaladta. Ezt támasztja alá az is, hogy az ugyanezen tagállami ítélettel felelősségre vont tettestárs 2016. december 20-21. cselekményében, mely tárgya szintén részben vashulladék volt, 2170kg/1844,50 román lej (a Magyar Nemzeti Bank hivatalos árfolyama szerint a cselekmény időpontjában 1 lej 68,84 forint) „kárérték” került megállapításra.

A Btk. 13. § (3) bekezdése alapján társtettesek azok, akik a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósítják meg.

A fentiekre tekintettel Borca Robert-Gabriel cselekmény a magyar törvények alapján a Btk. 370. §

(1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő, társtettesként elkövetett lopás vétségének minősül.

Az EÜtv. 109. § (3) bekezdés b) pontja alapján nem vehető figyelembe a tagállami ítélet, ha a figyelembevétel sértené a kettős büntethetőség elvét. A kettős büntethetőség elvét az EÜtv. az európai elfogatóparancs szabályai között határozza meg, amely szerint a cselekmény a határozatot hozó országban és Magyarországon is bűncselekmény. Ennek megfelelően egy tagállami határozat a magyar büntetőeljárásban nem érvényesülhet akkor, ha az a magyar jogszabályok alapján nem minősül bűncselekménynek, csak szabálysértésnek.

Az elkövetéskor hatályos magyar büntető törvény nem a vezetési jogosultság nélküli járművezetést (engedély nélküli vezetést), mint bűncselekményt.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 224. § (1) bekezdése alapján, aki a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendeletben (a továbbiakban: KRESZ) meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217–222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.

A Szabs. tv. 4. §-ára figyelemmel a Szabs. tv. 220. § alapján, aki közúti forgalomban olyan gépi meghajtású járművet vezet, amelynek vezetésére hatósági engedéllyel nem rendelkezik, továbbá aki e járművek vezetését ilyen személynek átengedi, elköveti az engedély nélküli vezetés szabálysértését.

A fentiek alapján a román ítélet „engedély nélküli vezetésre” vonatkozó részében tehát nem vehető figyelembe, hiszen az a magyar jogszabályok alapján nem bűncselekmény. A törvényszék álláspontja szerint ennek rögzítése azért jelentős, mert a tagállami ítélet a büntetés kiszabása során egyértelműen meghatározta, mely cselekményekhez milyen tartamú büntetést rendel. Kétségtelen, hogy a lopási cselekmény és az „engedély nélküli vezetés” bűncselekmény nem külön tényállási pontokban szerepel, ugyanakkor ez utóbbi kapcsán a fentiek rögzítése a büntetés megfeleltetésében nem maradhat figyelmen kívül. Enélkül ugyanis a bíróság ténylegesen olyan tartamú büntetés megfeleltetését vizsgálná, mely részben a kettős büntethetőség elvét sérti.

A Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő lopás vétségének büntetési tétele 2 évig terjedő szabadságvesztés.

A Btk. 36. §-a alapján a határozott ideig tartó szabadságvesztés legrövidebb tartama három hónap.

A tagállami ítélet a terhelt cselekményére összességében 2 év 9 hónap 10 nap szabadságvesztést szabott ki. Az is minden kétséget kizáróan megállapítható ugyanakkor, hogy az érintett tagállami határozattal elbírált lopási cselekményre a román bíróság 2 évi szabadságvesztést szabott ki. Ennek megfelelően a bíróság a megfeleltetés során e tartamot vette alapul, mivel az „engedély nélküli vezetés” cselekmény figyelembevételére nem kerülhetett sor.

Ugyanezt támasztja alá az EÜtv. 111/D. § (2) bekezdése is, mely szerint a tagállami ítélet rendelkezéseinek, a kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés átalakítására akkor kerülhet sor,

ha a tagállami ítélet rendelkezése, a tagállami ítéletben kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés törvénysértő lenne, vagy az a magyar törvényben nem ismert.

Az EUtv. 111/D. § (2) bekezdés a) pontja alapján ugyanis a bíróság a tagállami ítéletben kiszabott büntetést vagy alkalmazott intézkedést a bűncselekmény vonatkozásában a Btk. által alkalmazható büntetés vagy intézkedés keretein belül a magyar törvénynek megfelelően úgy alakítja át, hogy az a lehető legnagyobb mértékben megfeleljen a tagállami ítélet rendelkezéseinek, valamint az abban kiszabott büntetésnek vagy alkalmazott intézkedésnek.

Tekintettel arra, hogy a fenti indokok mentén a törvényszék a tagállami ítéletbe foglalt cselekményt a Btk. 370. § (2) bekezdés a) pontja szerinti lopás vétségeként feleltet meg, az EUtv. 111/D. § (2) bekezdésére is tekintettel a kiszabott büntetés csupán a 2 év időtartam meghatározásával egyeztethető össze a magyar joggal.

Az EU tv. 111/D. § (9) bekezdés alapján a bíróság a megfeleltetés során a tagállami ítéletnek a kiszabott büntetésnek vagy alkalmazott intézkedésnek a figyelembevétel céljával nem érintett, illetve a büntetés vagy intézkedés végrehajtásával összefüggő rendelkezéseit, a büntetés vagy intézkedés végrehajtásának átvétele esetén alakítja át, illetve egészíti ki.

A bírói gyakorlat alapján a szabadságvesztés végrehajtására vonatkozó tényleges adatok fényében, így a szabadságvesztés végrehajtásának befejezésére figyelemmel az előzetes fogvatartás beszámítására, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának megállapítására vonatkozó rendelkezések nyilvánvalóan sürgősszerűen szükségesek, mivel azok nem felelnek meg a törvény indokolásában is részletezett célhoz kötöttség elvének; hiszen a büntetés végrehajtásának átvétele jelen eljárásban nem merült fel. [Fővárosi Ítéltábla 5.Bpkf.10.831/2023/4. szám]. Ugyanakkor az EUtv. 111/A. § (1) bekezdés a) pontja szerint vizsgált körülmények a fentiek alapján megállapíthatók.

A bíróság az EU tv. 111/D. § (7) bekezdés alapján a végrehajtási fokozatra vonatkozó rendelkezéssel kiegészítette a tagállami ítéletet, mivel ezekről a tagállami határozat nem rendelkezett.

A magyar Btk. 37. § (1) bekezdése alapján a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fogház.

A védelem a 2024. július 10. napján érkezett indítványában az ügyészi indítvány elutasítását kérte. Kifejtette, hogy a tagállami ítélet megfeleltetése esetén a védelem a folyamatban lévő magyar eljárásban a súlyosabb jogi minősítés okán hátrányosabb helyzetbe kerülne.

Miként az EUtv 111. § (1) bekezdése rögzíti, a megfeleltetés célja, hogy a büntetőügyben hozott tagállami ítélet egyes rendelkezései, az abban kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés, valamint ezek jogkövetkezményei összeegyeztethetők legyenek a magyar törvénnyel.

A törvényszék álláspontja szerint a védői indítvány így nem foghat helyt. E körben utal arra, hogy a tagállami ítélet figyelembevétele és megfeleltetése során az EUtv. a védő által hivatkozott körülményt az előadottak szerint nem vizsgálja. Vagyis a megfeleltetés szabályai olyan feltételt nem rögzítenek, mely alapján annak lefolytatása csupán a terhelt javára történhetne meg. A védői indítvány tartamát tekintve ugyanakkor részben a megfeleltetés célját is érinti. Ezzel kapcsolatban

Fővárosi Törvényszék
141.Beü.20.093/2024/19.

azonban a bíróság fentebb már kifejtette, miért tartja megalapozottnak az ügyészség kezdeményezését a célhoz kötöttség szempontjából.

A végzés elleni fellebbezés az EU tv. 111/G. § (2) bekezdésén és a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 579.§ (3) és 582.§ (3) bekezdésén alapul.

A törvényszék felhívja az elítélt figyelmét, hogy a fenti határozat nem újabb elítélést jelent, hanem azt, hogy a tagállami (román) bírósági ítélet ezen megfeleltetés alapján bekerül a magyar bűnügyi nyilvántartásba, és a továbbiakban a megfeleltetés eredménye szerint vehető figyelembe. A megfeleltetés azt is jelenti, hogy a magyar hatóságok ugyanezért a cselekményért már nem indíthatnak újabb büntetőeljárást.

A törvényszék a jogerős végzését az EU tv. 111/G. § (3) bekezdés alapján megküldi a bűnügyi nyilvántartó szerv részére is.

Kelt Budapesten, a 2024. év december hónapjának 19. napján

dr. Angyal-Szűrös László
bíró